

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

I »Energiplanlægning, Statusnotat 1983« tilslutter regeringen sig målsætningen for udviklingen af vedvarende energi, sådan som den var formuleret i den socialdemokratiske regerings Energiplan 81.

Men regeringen mangler helt og aldeles en strategi for realiseringen af denne målsætning. Tværtimod hedder det, at »udbygningen med vedvarende energianlæg vil især blive fastlagt i en decentral beslutningsproces. Det er de enkelte brugere, der skal tage stilling hertil.« Det hedder endvidere på side 17: »En nøjere vurdering af vedvarende energi og elvarme indgår i en undersøgelse, energiministeriet har igangsat til afklaring af de bredere aspekter omkring opvarmning af de områder, der ikke ventes forsynet fra større kollektive varmeforsyningsanlæg. Der er i dette statusnotat for energiplanlægningen derfor ikke taget stilling til, hvilken udbredelse vedvarende energianlæg kan tænkes at få.« Efter forslagsstillernes opfattelse er dette udtryk for en alt for passiv holdning. Det danske samfund bør ikke lade de mere tyndt befolkede egne i stikken, ligesom udviklingen af vedvarende energi heller ikke bør være noget, man fra samfundets side nærmest forholder sig til som passiv tilskuer.

Lov om varmeforsyning bør udnyttes aktivt og dynamisk også uden for de dele af landet, hvor investeringer i milliardklassen sikrer befolkningen en fordelagtig varmeforsyning i form af naturgas eller kraftvarme. Loven indeholder et styringssystem som – rigtigt anvendt – kan danne grundlag for en systematisk indsats for udnyttelsen af lokale energiresourcer. Ved samtidig at formulere en teknologipolitisk og industripolitisk vækststrategi for produktionen af vedvarende energianlæg kan varmeplanlægningen i zone 4 skabe en positiv stimulans – ikke bare i de berørte lokalområder, men generelt.

Nordjyllands amtskommune er i samarbejde med energiministeriet godt i gang med realiseringen af Projekt Landsbyenergi. Også andre projekter af direkte betydning for tilrettelægning af ud-

viklingen i zone 4 har været gennemført, bl.a. Vester Nebel Projektet, der har resulteret i en omfattende redegørelse om forskellige forsyningssystemer med vedvarende energi. Det, der nu er behov for, er først og fremmest praktiske erfaringer. Derfor bør der satses på demonstrationsprojekter på en bredere basis. Beslutningsforslagets formål er at fastlægge visse retningslinjer for regeringens indsats på dette område, således at kommunernes arbejde med varmeplanlægningen kan ske på grundlag af en mere klart formuleret politik med hensyn til den vedvarende energi. Samtidig tilsligter beslutningsforslaget at skabe klarhed om visse organisatoriske forhold i forbindelse med berøringsfladen mellem de nuværende elforsyningsselskaber og de kommende lokale energiforsyningsselskaber, herunder især vindmølleparkerne.

Forslaget er i hovedtrækkene en genfremsættelse af et senest i folketingsåret 1983–84 (2. samling) fremsat forslag til folketingsbeslutning, jfr. Folketingsstidende 1983–84 (2. samling), forhandlingerne sp. 1381 og 3294 samt tillæg A sp. 2055.

Bemærkninger til forslagets enkelte punkter

Til punkt 1

Det er ikke hensigten, at anvendelsen af delplanproceduren skal gøres obligatorisk. Men denne mulighed for relativt hurtigt at nå frem til en bindende afklaring af varmeplanlægningen i en begrænset del af en kommune bør holdes åben. Tidsfristerne skal sikre, at der faktisk kommer gang i udviklingen.

Til punkt 2

Lov om varmeforsynings hovedprincip om, at såvel kommunerne som energiministerien er forpligtet til at arbejde for gennemførelsen af de forsyningsmuligheder, der er de bedste ud fra en samfundsøkonomisk vurdering, bør klart fastholdes. I de områder, hvor det ikke er økonomisk bæredygtigt at nå ud med naturgasforsyning eller med fjernvarmeforsyning baseret på kraftvarme o.lign., bør samfundet imidlertid klart vedkende sig et